2.4. Pozitivizm

Pozitivizm, Fransızca'da "gerçek, olgu, kesin, kanıtlanmış, olumlu" gibi anlamlara gelen positif kelimesinden türetilmiştir. Terim olarak modern bilimi temele alan; batıl inançları, metafizik ve dinî, insanlığın ilerlemesini engelleyen bilim öncesi düşünce tarzları olarak gören dünya görüşünün adıdır.[16]

"Metafizik ile bilim arasına kesin sınırlar koyan, dogmayı ve sezgisel olanı bilimsel etkinlik alanından uzaklaştıran ve üzerinde odaklanılması gereken tek bilgi türü olarak bilimsel bilgiyi öne çıkaran pozitivizm, dinî ve metafizik söylemlerin yerini akla, gözleme ve deneye dayalı pozitif bilginin almasını öngörür."[17]

13 İsra suresi, 36. ayet.
14 Enam suresi, 57. ayet.
15 Enam suresi, 116. ayet.
16 İlhan Kutluer, "Pozitivizm", TDV İslam Ansiklopedisi, C 34, s. 335.
17 Ahmet Cevizci, Paradigma Felsefe Sözlüğü, s. 1299.

A ARAŞTIRALIM

Geçmişin kötü ve karanlık, gelecek günlerin ise hep daha iyi olacağını kabul eden, insanlığın sürekli ilerlediğini savunan ve pozitivizmin de temeli olan "düz-doğrusal ilerleyen tarih anlayışını" (progressivizm) araştırınız.

Pozitivizm, Batı düşüncesinde sadece bilim alanıyla sınırlı kalmamış, adeta bir sosyal teoriye ve bir dünya görüşüne dönüştürülmüştür. Fransız filozof Auguste Comte (1798-1857) ile ortaya çıkan bu akıma göre olgular ve deneyler dışındaki bilgiler teolojik ve metafizik bilgi olarak görülür ve reddedilir. Bilimsel bilgi insanın her türlü ihtiyacını karşılayacak, zamanla bilim, her bakımdan insana tatmin edici bir çevre yaratma imkânı sağlayacaktır.

Düz-doğrusal ilerleyen bir tarih anlayışı çerçevesinde, içinde bulunulan zamana kadar geçen süreyi bilim öncesi teolojik, metafizik devirler olarak gören bu akım, ilerleyen insanlığın artık geçmişte kalan dinlere ve metafizik bilgilere değer vermemesi gerektiğini savunmaktadır. Pozitivizme göre din, toplumun ilkel dönemlerinde bir ihtiyacı karşılamış olabilir ama bilimin ilerlemesiyle birlikte artık dine ihtiyaç kalmayacaktır.

B BİLGİ KUTUSU

Comte'un Üç Evre Yasası

Pozitivizmin kurucusu Auguste Comte tarafından ortaya atılan bir iddiaya göre insanlık tarihini, teolojik evre, metafizik evre ve pozitif evre olmak üzere üç evrede değerlendirmek mümkündür. Modern döneme kadar insanlık dinle ve metafizik bilgilerle uğraşmış ama bilimin gelişmesiyle başlayan ve artık dine de metafiziğe de ihtiyaç bırakmayan yeni bir evreyle yüz yüze gelmiştir. Ona göre pozitif evre, insanlığın geldiği son aşamadır ve bu aşamada insanlığa hâkim olup yön verecek ana unsur bilim ve bilimsel bilgi olacaktır.

İslam'ın Pozitivizme Bakışı

Geçmişten günümüze insanlığın hep inanıyor olması ve bilimsel gelişmelerin iddialara rağmen inanma ihtiyacını ortadan kaldıramaması, pozitivizmin gelecek öngörülerini iptal etmiştir. Özellikle 19. yüzyılda nispeten etkili olsa da 20. yüzyılla birlikte dinin bir ihtiyaç olmaktan çıkması şöyle dursun, iki büyük savaştan sonra insanlık açısından daha büyük bir ihtiyaç olarak belirmesi, pozitivizm yaklaşımının iflası olarak da değerlendirebilir.

Zaten pozitivizmin geçmişe dair tespitleri de bilimsel gerçeklere değil, masa başında üretilen bazı teorilere ve insanlık tarihine ilişkin kasıtlı okumalara dayanmaktadır. Öngördüğü şekilde dinleri ve metafizik yaklaşımları kendince tarihin çöp sepetine atmak isteyen pozitivizmin kendisi yaklaşık yüzyıl içinde bir görüş olarak geçersiz ve tutarsız görülmüş, hem geçmişe dair tespitleri hem de geleceğe yönelik öngörüleri iflas etmiştir.

T TARTIŞALIM

Din-bilim ilişkisini araştırınız. Dinin bilime ve gelişmeye engel oluşturduğu iddiasıyla, bilimin inancı ve dinleri reddetmeye götürdüğü anlayışını tartışınız.

TARTIŞALIM

Pozitivizmde ve diğer bazı anlayışlarda iddia edildiği gibi bilim, insanların tüm ihtiyaçlarına cevap verebilir mi? Dinlerin olmaması durumunda sadece bilimin verileriyle oluşturulmuş bir hayat, insanı çok dar bir alana hapsetmiş olmaz mı? Düşüncelerinizi arkadaşlarınızla paylaşınız.

Çünkü her ne kadar bilimsel temellere dayandırılmak istense de pozitivizm, aslında bilimle ve bilimsellikle alakalı olmayıp, özellikle dine ve metafizik bilgiye ideolojik bir karşı bakış açısıyla yaklaşmayı ifade eder. Bu yönüyle pozitivizmi bir ideoloji ve bir dünya görüşü olarak değerlendirmek daha doğru olacaktır. Ama bu akım özellikle 19. ve 20. yüzyıllarda sadece bilim çevrelerini değil, dindarları ve ilahiyat çevrelerini de derinden etkilemiş, inanan insanları bilimsellik karşısında komplekse sokan ve inançlarından kuşku duyan bir anlayışa sürüklemiştir. Bu süreçte pozitivizmi etkili kılan hususların başında bilimsellik ve ilerleme kavramlarının büyüleyici etkisi dile getirilebilir. Müslümanlar arasında da etkileri olan pozitivizm, "geri kalmışlık" ile "ilerleme" düşünceleri arasına sıkıştırılan Müslüman düşünürlere ilk planda bir çıkış kapısı olarak görülebilmiştir.

Ülkemizde de Osmanlı'nın son dönemlerinden itibaren belli çevrelerde âdeta yeni bir din gibi alkışlandığı ve özellikle Cumhuriyet'le birlikte ders kitaplarında bilimsel dünya görüşü kılıfıyla uzun bir dönem dayatılan bir anlayış olduğu bilinmektedir.

Pozitivizm özellikle 1950'lerden sonra hem Batı'da hem de İslam dünyasında ciddi eleştirilere tabi tutulmuştur. 1850'lerden 1950'lere kadar neredeyse tüm dünyayı etkisi altına alan bu ideoloji, özellikle bilim felsefesinde ve sosyolojide ortaya konulan yeni yaklaşımlarla birlikte etkilerini kaybetmeye başlamış, günümüzde dine ve dindarlara karşı çıkan dar zümreler dışında artık kabul görmeyen bir anlayışa dönüşmüştür.

Katı akılcılık ve katı bilimcilik anlayışı sebebiyle pozitivizm günümüzde özellikle insanın ruh, duygular, sanat, estetik, inanma gibi manevi ve ruhani arayışlarına hiçbir çözüm önerememekte, insanı çok dar alanlara hapseden ve olgulara indirgeyen dar bir anlayış olarak eleştirilmektedir.

Pozitivizmin Temel Yaklaşımları:

- Bilimsel bilgi tek geçerli bilgidir.
- Bilginin mümkün olan yegâne nesnesi olgulardır; metafizik ve teolojik düşünceler olgusal karşılığı olmayan spekülasyonlardan ibaret olup anlamsızdır.
- Felsefe bilim dışı bir yönteme sahip olamaz; onun görevi bütün bilimler için ortak olan genel ilkeleri bulmaktır.
- Evrensel ve önsel nitelikli tek bir yöntem söz konusudur ve bu yöntem hem doğa hem de beşerî bilimler için aynıdır; bütün bilimler fiziğe indirgenebilir.

Auguste Comte'un pozitivist anlayışının yanında yeni pozitivizm ya da mantıkçı pozitivizm denilen bir pozitivist anlayıştan daha bahsedilebilir. Bu anlayış daha çok 1920 sonrası Viyana çevresi filozoflarınca savunulan ve felsefeyi dil tahlillerine, mantıksal analizlere indirgeyen, felsefe yapmayı anlam, anlamsızlık, doğrulama gibi kavramlarla sınırlayan bir yönelişi ifade etmektedir. Bu yaklaşıma göre metafiziğin ve dinlerin önermeleri mantıksal analizler açısından anlamsızdır. Çünkü bu önermeler deneyimsel olarak doğrulanamadıkları için boş ve anlamsız önermelerdir.[18]

18 Ahmet Cevizci, Paradigma Felsefe Sözlüğü, s. 1291.

Pozitivizm ve mantıkçı pozitivizm, insanı bazen olgulara, bazen deney ve gözleme, bazen salt görünen âleme, bazen de mantıkçı pozitivizmde olduğu gibi dilsel ifadelerin anlam ya da anlamsızlığına indirgemektedir. Oysa insanoğlu duyuları, aklı, kalbi, ruhu, inancı, estetik boyutu, arzuları, yönelimleri vb. pek çok yönüyle külli ve bütünsel bir varlıktır. İnsanı bu yönlerinden sadece birine indirgemek ve diğer boyutlarını yok, anlamsız, boş, saçma saymak doğru bir yaklaşım değildir.

19 Mehmet Aydın, Din Felsefesi, s. 208.
20 Mustafa Sinaoğlu, "İlhad", TDV İslam Ansiklopedisi, C 22, s. 90.